

Av **eldste Dallin H. Oaks**
i De tolv apostlers quorum

Prestedømmets nøkler og myndighet

Prestedømsnøkler veileder kvinner så vel som menn, og prestedømsordinanser og prestedømsmyndighet gjelder både kvinner og menn.

I.

På denne konferansen har vi sett at noen trofaste brødre har blitt avløst, og vi har oppholdt andre. I denne vekslingen som er så vanlig i Kirken, får vi ikke “nedrykk” når vi blir avløst, og vi får ikke “opprykk” når vi blir kalt. Det er ikke noe “opp eller ned” i Herrens tjeneste. Det er bare “fremover eller bakover”, og denne forskjellen er avhengig av hvordan vi mottar og handler på våre avløsninger og våre kall. Jeg presiderte en gang ved avløsningen av en ung stavspresident som hadde virket utmerket i ni år, og nå gledet seg over å bli avløst og over det nye kallet han og hans hustru hadde mottatt. De ble kalt som barnestueledere i menigheten. Bare i denne Kirken ville det bli ansett som like ærefullt!

II.

I en tale på en kvinnekongress sa Hjelpeforeningens president Linda K. Burton: “Vi håper å *innpode* i hver av oss et større ønske om å forstå prestedømmet bedre.”¹ Dette behovet gjelder oss alle, og jeg vil følge det

opp ved å tale om prestedømmets nøkler og myndighet. Siden disse emnene er like viktige for menn og kvinner, er jeg glad for at dette møtet blir kringkastet og publisert til alle medlemmer av Kirken. Prestedømmets kraft er til velsignelse for oss alle.

Prestedømsnøkler veileder kvinner så vel som menn, og prestedømsordinanser og prestedømsmyndighet gjelder både kvinner og menn.

III.

President Joseph F. Smith beskrev prestedømmet som “Guds kraft meddelt mennesket, ved hvilket mennesket kan virke på jorden for den menneskelige families frelse.”² Andre ledere har lært oss at prestedømmet er “den største kraft på jorden”. Det er den kraft som jorden ble skapt ved.”³ Skriftene lærer oss at “dette samme prestedømme som var i begynnelsen, skal også være ved verdens ende” (Moses 6:7). Dermed er prestedømmet den kraft ved hvilken vi vil gjenoppstå og gå videre til evig liv.

Den forståelse vi søker, begynner med å forstå prestedømmets nøkler. “Prestedømsnøkler er den myndighet Gud har gitt prestedøms[bærere] til å lede, kontrollere og styre bruken av hans prestedømme på jorden.”⁴ Hver handling eller ordinans i Kirken gjøres etter direkte eller indirekte godkjennelse av en som har nøklene til den funksjonen. Eldste M. Russell Ballard har forklart: “De som har prestedømsnøkler... gjør det bokstavelig talt mulig for alle som arbeider trofast under deres ledelse, å utøve prestedømsmyndighet og ha tilgang til prestedømmets kraft.”⁵

Ved å kontrollere utøvelsen av prestedømsmyndighet, virker prestedømsnøkler både forstørrende og begrensende. De forstørrer ved å gjøre prestedømsmyndighet og velsignelser tilgjengelig for alle Guds barn. De begrenser ved å styre hvem som mottar prestedømmets myndighet, hvem som skal inneha dets embeder og hvordan dets rettigheter og myndighet skal overdras. En person som har prestedømmet, kan for eksempel ikke

overdra sitt embede eller sin myndighet til en annen, uten godkjenning fra en som har nøklene. Uten denne godkjenningen ville ordinasjonen være ugyldig. Dette forklarer hvorfor en prestedømsbærer – uavhengig av embede – ikke kan ordinere et medlem av sin familie eller forrette nadverden i sitt eget hjem uten tillatelse fra den som innehar de aktuelle nøklene.

Med unntak av det hellige arbeidet som søstre gjør i templet under tempelpresidentens nøkler, som jeg skal beskrive senere, kan bare en som har et prestedømsembede, forrette i en prestedømsordinans. Alle godkjente prestedømsordinanser blir registrert i Kirkens opptegnelser.

Til syvende og sist innehas alle prestedømmets nøkler av vår Herre Jesus Kristus, hvis prestedømme det er. Han er den som bestemmer hvilke nøkler som skal delegeres til jordiske

mennesker, og hvordan disse nøklene skal brukes. Vi er vant til å tenke at alle prestedømmets nøkler ble overdratt til Joseph Smith i Kirtland tempel, men ifølge skriftstedet var alt som ble overdratt der, “nøklene til denne evangelieutdeling” (L&p 110:16). På generalkonferansen for mange år siden minnet president Spencer W. Kimball oss på at det finnes andre prestedømsnøkler som ikke har blitt gitt til menneskene på jorden, herunder nøklene til skapelse og oppstandelse.⁶

De guddommelige begrensningene som er satt på utøvelse av prestedømsnøkler, forklarer en viktig forskjell mellom avgjørelser innen Kirkens administrasjon og beslutninger som påvirker prestedømmet. Det første presidentskap og Det første presidentskaps og De tolv quorums råd, som presiderer over Kirken, har myndighet til å ta mange avgjørelser som påvirker

Kirkens retningslinjer og fremgangsmåter – saker som for eksempel hvor Kirkens bygninger skal stå, og alderskrav til misjonærtjeneste. Men selv om disse presiderende autoriteter innehar og utøver alle nøkler som er delegert til menneskene i denne evangelieutdeling, står de ikke fritt til å endre det guddommelig forordnede mønster at bare menn kan inneha embeder i prestedømmet.

IV.

Jeg kommer nå til emnet prestedømsmyndighet. Jeg begynner med de tre prinsippene jeg nettopp drøftet: (1) prestedømmet er Guds kraft delegert til mennesket for å handle til frelse for den menneskelige familie, (2) prestedømsmyndighet styres av prestedømsbærere som har prestedømsnøkler, og (3) ettersom Skriftene fastslår at “alle andre stillinger [og] embeder i kirken utledes av [Det melkisedekske] prestedømme” (L&p 107:5), foregår alt som gjøres under ledelse av disse prestedømsnøkler, med prestedømsmyndighet.

Hvordan angår dette kvinner? I en tale til Hjelpeforeningen sa president Joseph Fielding Smith, som da var president for De tolv apostlers quorum: “Selv om søstrene ikke har fått prestedømmet, det har ikke blitt overdratt til dem, betyr det ikke at Herren ikke har gitt dem myndighet ... En person, også søstre, kan motta myndighet til å gjøre visse ting i Kirken som er bindende og helt nødvendig for vår frelse, for eksempel det arbeidet som våre søstre gjør i Herrens hus. De får myndighet til å gjøre store og vidunderlige ting som er hellige for Herren, og akkurat like bindende som de vel-signelser som gis av menn som bærer prestedømmet.”⁷

I denne bemerkelsesverdige talen sa president Smith om og om igjen

at kvinner har fått myndighet. Til kvinnene sa han: "Dere kan tale med myndighet fordi Herren har gitt dere myndighet." Han sa også at Hjelpeforeningen "[har] fått kraft og myndighet til å gjøre veldig mange ting. Arbeidet de gjør, blir gjort ved guddommelig myndighet." Og Kirkens arbeid som utføres av kvinner eller menn, enten det er i templet eller i menigheter eller grener, gjøres naturligvis under ledelse av dem som har prestedømsnøkler. Følgelig forklarte president Smith om Hjelpeforeningen: "[Herren] har gitt dem denne storartede organisasjon hvor de har myndighet til å tjene under ledelse av biskopene i menighetene... for å ivareta våre medlemmers interesser både åndelig og timelig."⁸

Dermed er det riktig å si at Hjelpeforeningen ikke bare er en klasse for kvinner, men noe de tilhører – et guddommelig fastlagt tillegg til prestedømmet.⁹

Vi er ikke vant til å snakke om at kvinner har prestedømmets myndighet i sine kall i Kirken, men hvilken annen myndighet kan det være? Når en kvinne – ung eller gammel – blir beskikket til å forkynne evangeliet som heltidsmisjonær, blir hun gitt prestedømsmyndighet til å utføre en prestedømsfunksjon. Det samme gjelder når en kvinne blir beskikket til å virke som funksjonær eller lærer i en kirkeorganisasjon under ledelse av en som har prestedømmets nøkler. Den som virker i et embede eller kall som mottas fra en som har prestedømsnøkler, utøver prestedømsmyndighet når hun eller han utfører sine tildelte oppgaver.

Den som utøver prestedømsmyndighet, skulle glemme sine rettigheter og konsentrere seg om sitt ansvar. Det er et prinsipp som trengs i samfunnet for øvrig. Den berømte russiske forfatteren Aleksandr Solzjenitsyn skal ha

sagt: "Det er på tide... å forsvare menneskerettigheter, ja, men menneskeforpliktelser enda mer."¹⁰ Sistedagers-hellige forstår sikkert at det å kvalifisere seg til opphøyelse ikke handler om å hevde rettigheter, men om å oppfylle ansvar.

V.

Herren har bestemt at bare menn skal ordineres til embeder i prestedømmet. Men slik forskjellige ledere i Kirken har understreket, er ikke

mennene "prestetømmet".¹¹ Menn innehar prestetømmet med en hellig plikt til å bruke det til velsignelse for alle Guds barn.

Den største kraft Gud har gitt sine sønner, kan ikke utøves uten at de blir ledsaget av en av hans døtre, for bare til sine døtre har Gud gitt evnen "til å skape legemer... slik at Guds hensikt og den store plan kan realiseres."¹² Dette er president J. Reuben Clarks ord.

Han fortsatte: "Dette er våre hustruer og mødres plass i den evige plan. De er ikke bærere av prestetømmet, de er ikke pålagt å utføre prestetømmets oppgaver og funksjoner. De blir heller ikke pålagt dets ansvar, men er arbeidere og organisatorer under dets myndighet, og får del i dets velsignelser, mottar støtte fra prestetømmets kraft og innehar en funksjon som guddommelig kalt, av like stor evig betydning på sin plass som selve prestetømmet."¹³

Med disse inspirerte ord talte president Clark om familien. Som nevnt i Familieerklæringen presiderer far i familien, og han og mor har egne ansvarsområder, men de er "forpliktet til å hjelpe hverandre som likeverdige partnere."¹⁴ Noen år før Familieerklæringen ga president Spencer W. Kimball denne inspirerte forklaringen: "Når vi taler om ekteskapet som et partnerskap, så la oss tale om ekteskapet som et *fullverdig* partnerskap. Vi ønsker ikke at våre kvinner i Kirken

skal være *tause* partnere eller *begrensete* partnere i denne evige oppgaven! Vær en *bidragsyter* og en *fullverdig* kompanjong.”¹⁵

I Guds øyne, enten det er i Kirken eller i familien, er kvinner og menn jevnbyrdige, men har forskjellige ansvarsområder.

Jeg avslutter med noen sannheter om prestedømmets velsignelser. I motsetning til prestedømmets nøkler og ordinasjoner i prestedømmet, er prestedømmets velsignelser tilgjengelig for kvinner og menn på samme vilkår. Den hellige ånds gave og templets velsignelser er kjente illustrasjoner av denne sannheten.

I sin innsiktsfulle tale under BYU Education Week i fjor sommer ga eldste M. Russell Ballard disse læresetningene:

“Kirkens lære stiller kvinner og menn likt, samtidig som den setter et skille mellom kvinner og menn. Gud ser ikke på noe kjønn som bedre eller viktigere enn det andre...

Når menn og kvinner drar til tempel, blir begge begavet med den samme kraft, som er prestedømmets kraft... Prestedømmets kraft og velsignelser er tilgjengelig for alle Guds barn.”¹⁶

Jeg vitner om Guds prestedømmets kraft og velsignelser, som er tilgjengelig for hans sønner og døtre på lik linje. Jeg vitner om prestedømmets myndighet, som virker i alle embeder og aktiviteter i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg vitner om den guddommelige ledede funksjon av prestedømmets nøkler, som innehas og utøves i sin fylde av vår profet og president Thomas S. Monson. Sist, men ikke minst, vitner jeg om vår Herre og Frelser Jesus Kristus, hvis prestedømme dette er og hvis tjenere vi er, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Linda K. Burton, “Priesthood: ‘A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children’” (tale ved en kvinnekongress ved Brigham Young

- University, 3. mai 2013), 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. utg. (1939), 139.
3. Boyd K. Packer, “Prestedømmets kraft i hjemmet” (verdensomspennende opplæringsmøte for ledere, feb. 2012); lds.org/broadcasts; se også James E. Faust, “Prestedømmets kraft,” *Lys over Norge*, juli 1997, 41.
4. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 2.1.1.
5. M. Russell Ballard, “Menn og kvinner i Herrens arbeid,” *Liahona*, april 2014, 48; se også *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 138.
6. Se Spencer W. Kimball, “Our Great Potential,” *Ensign*, mai 1977, 49.
7. Joseph Fielding Smith, “Relief Society – an Aid to the Priesthood,” *Relief Society Magazine*, jan. 1959, 4.
8. Joseph Fielding Smith, “Relief Society – an Aid to the Priesthood,” 4, 5; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Fielding Smith* (2013), 302.
9. Se Boyd K. Packer, “Hjelpeforeningen,” *Lys over Norge*, juli 1998, 72; se også *Døtre i mitt rike*, 138.
10. Aleksandr Solzjenitsyn, “A World Split Apart” (tale ved en eksamensfest ved Harvard University, 8. juni 1978); se også Patricia T. Holland, “A Woman’s Perspective on the Priesthood,” *Ensign*, juli 1980, 25; *Lys over Norge*, juni 1982, 23; Dallin H. Oaks, “Rights and Responsibilities,” *Mercer Law Review*, årg. 36, no. 2 (vinteren 1985), 427–42.
11. Se James E. Faust, “Dere er alle sendt fra himmelen,” *Liahona*, nov. 2002, 113; M. Russell Ballard, “Dette er min gjerning og min herlighet,” *Liahona*, mai 2013, 19; Dallin H. Oaks, “Prestedømsmyndighet i familien og i Kirken,” *Liahona*, nov. 2005, 26. Vi sier noen ganger at Hjelpeforeningen er en “partner med prestedømmet”. Det ville være mer korrekt å si at i Herrens verk er Hjelpeforeningen og Kirkens kvinner “partnere med bærerne av prestedømmet”.
12. J. Reuben Clark jr., “Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan,” *Relief Society Magazine*, des. 1946, 800.
13. J. Reuben Clark jr., “Our Wives and Our Mothers,” 801.
14. “Familien – En erklæring til verden,” *Liahona*, nov. 2010, 129.
15. Spencer W. Kimball, “Søstrenes privilegier og ansvarsområder,” *Lys over Norge*, april 1979, 158.
16. M. Russell Ballard, *Liahona*, april 2014, 48; se også Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood* (2013), særlig kapittel 6, for en verdifull utdypning av læresetningene som er fremsatt her.